

ב"ח גל יונות לעיון בפרשת השבוע  
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ  
שנת האשף עשרה  
יו"ל ע"י מוסד תורה ומשכל למבוגרים ולנער  
הסתדרות נשי מזרחי באמריקה

מהדורה מיוחדת בשביל ההסתדרות הציונית העולמית  
המחלקה לחינוך ולתרבות תורניים בגולה

האזינו (תשי"ב-תשי"ג) ל"ב ס"ו - מ"ג

סיים לב: גליון זה הוא המשך גליון האזינו תשי"א-תשי"ב טעם כל  
בפסוקים ל"ו - ל"ז. עיין טס

א. טאלות מבנה רונצווייג מחלקים הפסוקים דלעיל ל-4 בחזם:  
לפי ההתרגמים בוכר-רוזנצווייג

ל"ו - ל"ז  
ל"ט  
מ" - מ"ב  
מ"ג

הסבר נמוקיה טל חלוקה זו המטכיים אחת עמה או חולק עליה?

ב. טאלות ודיוקים ברט"י:

(1) ל"ו ד"ה כי ידיו ה' עמו: (a) מה ראה צרך לבאר מלת "ידיו" כאן?  
כטיטפוט אותו ביסורין (b) הרא"ם מקשה: אבל מה שחושף מלת "הקבה"ו  
חללו האמורים עליהם...  
כטיבואו עליהם מטפטים הללו  
ויתנחם הקבה"ו על עבדיו  
לטוב ולרחם עליהם.

(2) ל"ו ד"ה יתנחם: לטון היפך  
המחטבה להטיב או להרע.

והטוה רט"י ו' ד"ה אל לבו תחל מן  
יד"א ויתנחם: נחמכה מחטבתו  
והטוה ראב"ע בראשית טס ד"ה ויתנחם ה' עד  
"יראה סניחם"  
(a) האם מתאים פירוט רט"י כאן לפירוט טס?  
(b) האם אותו הקטי העומד בפני הראב"ע טס  
עומד גם בפני רט"י מה וטס?

ג. ל"ט ... אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא.

סנהדרין צ"א: ח"ד: "אני אמית ואחיה" יכול סתמא מיתה באחד וחיות באחד  
(רט"י): והכא קאמר: אני ממית אדם זה ומחיה אדם אחר) כדרך שהעולם  
נוהג (רט"י: טוה מח וזה נולד)? ת"ל: "מחצתי ואני ארפא" - מה  
מחיצה ורפואה באחד (רט"י: ואין רפואה אלא במקום מחץ) - אף מיתה  
וחיות באחד. מכאן תשובה לאומרים: אין תחית המת מן התורה.  
רמב"ן ד"ה אשר חלב זבחימו יאכלו ביחוד סוף דבריו: ואין כנגדו להחיל  
ולמחות בידי מלעטות כל רצוני, להמית ולמחוז ולהחיות ולרפוא.  
עקדת יצחק: ... והנה כאשר יחליטו הגויים המאמר הזה (ר"ל: "אני אלוהימו?"),  
יעשה ה' למען סמו הגדול, כי איך יחלף (=יחלל סמו) ותהיה תשובת ה'  
להם על פי דבריהם. ואן עתה כי אני הוא... אמנם אין רכוי אלוהים  
עמדי כמו שאמרו האומות "יקומו ויעזרוכם" - אני אמית מכם מה שאמית  
ואחיה מה שאחיה ומחץ מכם עמי אשר מחצתי - אני ארפא, ואין מידי  
מציל מעטות כל אלה.

אברבנאל: "אני אמית ואחיה" - אני הוא מי שעשיתי את ישראל כמתים, כמו טב  
(איכה ג') "במחשכים הוסיבני כמתי עולם" - ולא אתם בגבורתכם, ואני  
אחיה אותם עתה ואגאלם. אני מחצתי אותם בגלותם ואני ארפא, כמו טב  
(יטעיה ל') "ביום חבוט ה' את סבר עמו ומחץ מכתו ירפא".

1. במה טונה הגמרא מדעת ג' המפרשים הנ"ל?
2. האם עומדת דרש חז"ל זו בנבון לדעת המפרשים או אפשר לצרף  
דרשתם לפרוטס?
3. מה ראה הרמב"ן לסנות מסדר המלים טבפסוק ולכתוב "להמית  
ולמחוז" - ולהחיות ולרפוא?
4. במה טונה האברבנאל מדעת בעל העקדה?

הטאלות המסומנות א קטות והמסומנות אא קטות ביותר.

"לכל לומדי התורה באשר הם סם ברכת שנה טובה - מציינ. נזכה כולנו ללמוד  
וללמד לשמור ולעטות. גמר התימה טובה".